

Нині ж найбільш проблемними місцями регуляторних потенцій інститутів глобального фінансового управління є нездатність нівелювати надмірні коливання кон'юнктури фінансового ринку, регулювати глобальні фінансові дисбаланси і глобальну валютну ліквідність, забезпечувати макроекономічну і фінансову стабільність, згладжувати волатильність валютних курсів тощо. А тому домінантою інституційного розвитку СФП нині повинна бути гармонізація регулюючих функцій міжнародних фінансових інститутів [2]. Україна із 1994 року співпрацює з МВФ, Світовим банком та іншими міжнародними фінансовими інститутами. На даний час вона є однією з найбільших країн-боржників МВФ. Для України особливо актуальна розбудова ефективної системи антикризових механізмів, яка б дозволяла входити та бути повноцінним суб'єктом міжнародних відносин в рамках нового світового фінансового порядку. Підкреслимо – особливо сьогодні, коли з початку 2020 року світ переживає шоки світових сировинних ринків та чекає економічних наслідків світової пандемії коронавірусу.

Список використаних джерел

1. Колінець Л.Б. Новий світовий фінансовий порядок./ Л.Б.Колінець. – Тернопіль : Економічна думка, 2018. – 360 с.
2. Кравчук Н.Я. Дивергенція глобального розвитку : сучасна парадигма формування геофінансового простору / Н.Я.Кравчук. – Київ : Знання, 2012. – 786 с.

Никифорак Ірина Іванівна,

к.е.н., доцент кафедри обліку, аналізу і аудиту

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича,
м. Чернівці

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА: ВПЛИВ НА ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ

Сучасний стан економіки характеризується трансформацією системи національних та локальних ринків. Такі умови вимагають здійснення господарської діяльності підприємств з найбільш вигідними результатами, що стає можливим лише за умови ефективного управління. Система управління, в свою чергу, потребує якісного інформаційного забезпечення, яке переважно формується у системі бухгалтерського обліку. Особливості організації та методики системи обліку на підприємстві визначаються в обліковій політиці. Тому обґрунтування елементів облікової політики відіграє вирішальну роль у забезпеченні траєкторії розвитку та досягненні успіхів кожного підприємства.

Вагомий внесок у розвиток теоретичних та організаційно-методологічних засад формування облікової політики зробили Т.В. Барановська, Ф.Ф. Бутинець, І.П. Житний, М.С. Пушкар, Я.В. Соколов, В.Г. Швець та інші. Однак вагомість указаної проблематики зумовлює необхідність подальших наукових досліджень.

Загальноприйнятим є законодавче визначення облікової політики як «сукупність принципів, методів і процедур, які використовуються підприємством для складання та подання фінансової звітності» [2]. Проте наявність альтернативних варіантів організації та методики ведення обліку зумовлює необхідність здійснення самостійного вибору кожним підприємством, виходячи з особливостей діяльності та намічених стратегічних цілей розвитку [1].

Аналізуючи праці авторитетних науковців, варто погодитись із тим, що облікова політика є одним із методів управління господарською діяльністю підприємства. М.С. Пушкар влучно зазначив, що «облікова політика – це конституція підприємства, яка передбачає права та обов'язки системи обліку з приводу формування інформаційних ресурсів для менеджерів» [3, с.11]. В таких умовах посилюється вагома роль бухгалтера в системі управління підприємством, оскільки формування елементів облікової політики забезпечує інформаційне підґрунтя для прийняття дієвих управлінських рішень (табл. 1).

Таблиця 1

Вплив облікової політики на прийняття управлінських рішень

ЕЛЕМЕНТИ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТКИ		
Методологія обліку	Технологія обліку	Організація обліку
Способи оцінки та розмежування активів Нарахування амортизації необоротних активів Методи вибуття запасів Формування резерву сумнівних боргів Порядок створення забезпечень Формування собівартості продукції	Робочий план рахунків Форми бухгалтерського обліку Графік документообороту Порядок проведення інвентаризації	Форми організації обліку Види обліку, їх поєднання Структура бухгалтерської служби Посадові інструкції Список матеріально-відповідальних осіб
ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ		
Порядок формування фінансового результату	Забезпечення збереження майна	Контроль за ефективністю управління

Облікова політика, поєднуючи методологічні, технологічні та організаційні елементи з урахуванням особливостей діяльності підприємства, дозволяє генерувати потрібну інформацію та впливати для прийняття обґрунтованих управлінських рішень про порядок формування фінансового результату, забезпечення збереження майна власників та про ефективність управління.

Отже, ефективність управління безпосередньо залежить від порядку формування інформації у системі бухгалтерського обліку, який обґрунтовується в обліковій політиці підприємства.

Список використаних джерел

1. Методичні рекомендації щодо облікової політики підприємства: наказ Міністерства фінансів України №635 від 27.06.2013 р. зі змінами та доповненнями [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0635201-13?lang=ru>
2. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: закон України №996-XIV від 16.07.1999 р. зі змінами та доповненнями [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14>
3. Пушкар М.С. Теорія і практика формування облікової політики: монографія / М.С. Пушкар, М.Т.Щирба. – Тернопіль: Карт-бланш, 2006. – 260 с.

Огієнко Альона Володимирівна,

к.е.н., доцент,

Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв

ПОДІЄВИЙ МАРКЕТИНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ТУРИСТИЧНО-РЕКРЕАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ РЕГІОНУ

Для популяризації окремої території та залученню туристів успішно використовують подієвий маркетинг або подієвий туризм, як метод просування території, що базується на створенні події (свята, фестивалю, концерту) та з метою формування туристичного іміджу певного регіону. Враховуючи досвід зарубіжних країн, необхідно приділити значну увагу дослідженню використання цього методу в Україні [1].

В Причорноморському регіоні подієвий туризм почав розвиватися останні двадцять років, слід зазначити, що в регіонах івент-туризм розвивається повільно. Починаючи з 2002 року деякі туристичні фірми пропонують послуги з організації поїздок на різноманітні події, більшість заходів подієвого туризму, що проводяться в регіоні не приваблюють навіть українських туристів. На нашу думку, основною причиною повільного розвитку подієвого